

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Miniecka
Protokolant:	Rozalia Kłos

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2014 r. w Kaliszu

sprawy z powództwa **A. K. (1)prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...)**w K.

przeciwko **R. K.**

o odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego R. K.na rzecz powoda A. K. (1)prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w K.kwotę **189.356,72 zł (sto osiemdziesiąt dziewięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt sześć złotych 72 grosze)** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty **10.000,00 zł** od dnia **12 listopada 2002r.** do dnia zapłaty;
- od kwoty **10.000,00 zł** od dnia **30 grudnia 2003r.** do dnia zapłaty;
- od kwoty **7.000,00 zł** od dnia **31 grudnia 2003r.** do dnia zapłaty;
- od kwoty **5.350,00 zł** od dnia **10 marca 2003r.** do dnia zapłaty;
- od kwoty **11.716,50 zł** od dnia **3 kwietnia 2003r.** do dnia zapłaty;
- od kwoty **1.500,00 zł** od dnia **11 kwietnia 2003r.** do dnia zapłaty;
- od kwoty **12.184,10 zł** od dnia **14 maja 2003r.** do dnia zapłaty;
- od kwoty **7.704,00 zł** od dnia **21 maja 2003r.** do dnia zapłaty;
- od kwoty **1.078,56 zł** od dnia **14 października 2003r.** do dnia zapłaty;
- od kwoty **1.186,45 zł** od dnia **6 listopada 2003r.** do dnia zapłaty;
- od kwoty **4.670,35 zł** od dnia **17 listopada 2003r.** do dnia zapłaty;
- od kwoty **3.855,19 zł** od dnia **11 grudnia 2003r.** do dnia zapłaty;
- od kwoty **9.822,60 zł** od dnia **15 grudnia 2003r.** do dnia zapłaty;

- **od kwoty 7.201,10 zł od dnia 15 grudnia 2003r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 8.132,00 zł od dnia 22 grudnia 2003r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 1.353,97 zł od dnia 29 grudnia 2003r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 5.018,30 zł od dnia 29 grudnia 2003r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 3.259,22 zł od dnia 29 grudnia 2003r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 2.990,43 zł od dnia 28 stycznia 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 11.759,58 zł od dnia 11 lutego 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 6.289,10 zł od dnia 12 lutego 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 1.436,18 zł od dnia 19 lutego 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 14.041,50 zł od dnia 26 lutego 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 1.181,62 zł od dnia 2 marca 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 284,53 zł od dnia 8 marca 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 785,29 zł od dnia 2 kwietnia 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 11.928,00 zł od dnia 28 kwietnia 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 412,68 zł od dnia 4 maja 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 228,21 zł od dnia 27 maja 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 237,11 zł od dnia 31 maja 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 134,40 zł od dnia 28 czerwca 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 85,38 zł od dnia 27 lipca 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 302,32 zł od dnia 9 sierpnia 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 160,00 zł od dnia 10 sierpnia 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 122,00 zł od dnia 28 września 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 131,76 zł od dnia 4 października 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 195,61 zł od dnia 5 października 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 368,93 zł od dnia 28 października 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 201,54 zł od dnia 1 grudnia 2004r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 260,82 zł od dnia 4 lutego 2005r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 308,24 zł od dnia 1 kwietnia 2005r. do dnia zapłaty;**
- **od kwoty 349,74 zł od dnia 1 czerwca 2005r. do dnia zapłaty;**

- *od kwoty 305,00 zł od dnia 27 czerwca 2005r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 450,51 zł od dnia 3 sierpnia 2005r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 515,72 zł od dnia 10 października 2005r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 5.753,93 zł od dnia 30 listopada 2005r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 409,02 zł od dnia 5 grudnia 2005r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 9.376,92 zł od dnia 22 grudnia 2005r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 622,42 zł od dnia 20 lutego 2006r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 231,18 zł od dnia 12 kwietnia 2006r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 332,19 zł od dnia 6 czerwca 2006r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 424,89 zł od dnia 10 października 2006r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 2.049,60 zł od dnia 6 listopada 2006r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 1.487,22 zł od dnia 7 grudnia 2006r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 324,47 zł od dnia 15 stycznia 2007r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 880,68 zł od dnia 12 marca 2007r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 448,07 zł od dnia 17 kwietnia 2007r. do dnia zapłaty;*
- *od kwoty 517,59 zł od dnia 22 maja 2007r. do dnia zapłaty*

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.523,12zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 2.700zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

3. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi w pozostałym zakresie,

4. przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Kaliszu na rzecz adwokata A. J.prowadzącego Kancelarię Adwokacką w Kaliszu kwotę 2.700zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu.

UZASADNIENIE

Pozwany R. K.był zatrudniony u powoda A. K. (1)prowadzącego działalność gospodarczą (...) w K.na stanowisku kierownika ds. finansów – głównego księgowego od dnia 4 lutego 2002r. do dnia 19 lipca 2007r.na podstawie umowy o prace zawartej na czas nieokreślony. Do zakresu obowiązków pozwanego sprecyzowanych na piśmie i podpisanego przez pozwanego należała m. in. odpowiedzialność za księgowe aspekty działalności firmy, nadzorowanie nad wszystkimi aspektami zarządzania finansami, księgowością i administracją firmy, odpowiedzialność za organizacje i koordynacje działu księgowości, kontrolowanie i dbałość o kondycje finansowa firmy, wykonywanie dyspozycji środkami pieniężnymi, rozliczanie i sporządzanie deklaracji podatkowych do Urzędu Skarbowego (d. umowa o pracę k 29, zakres obowiązków k. 29, zeznania pozwanego z dnia 9 grudnia 2013r., k164, nagranie 00:06:49- 00:10:33).

W początkowym okresie zatrudnienia powód darzył pozwanego pełnym zaufaniem, jednakże w późniejszym okresie zwłaszcza w latach 2004-2006, kiedy to powód miał problemy zdrowotne i przebywał w szpitalu firma zajmował się pozwany. Wówczas okazało się, że pozwany nie regulował należności publicznoprawnych między innymi podatków, o

czym powód powziął wiadomość od członków swojej rodziny. W tym czasie standard życia pozwanego uległ znacznej poprawie.

Gdy przychodziły wezwania do zapłaty pozwany darł je i wyrzucał do kosza mówiąc, że zostały przez niego zapłacone. Zapewniał córkę powoda, że wszystkie rachunki zostały zapłacone (d. zeznania świadka B. F. z dnia 9 września 2013r. nagranie 00:41:32 – 1:23:52, zeznania świadka B. S. nagranie 01:01:28- 01:23:52, zeznania powoda z dnia 21 października 2013r., nagranie 00:20: 09-00:25:06, zeznania świadka I. S. z dnia 18 listopada 2013r. nagranie 00:26:31-00:31:09, 00:45:19-00:46:54:, zeznania świadka K. W. z dnia 30 września 2013r. nagranie 00:53:03–00:56:46k. 116v).

Przed zatrudnieniem pozwanego firma powoda miała zaległości w płatnościach ale potem skala różnych zaległości narastała (d. zeznania świadka K. W.z dnia 30 września 2013r. k. 116 v, nagranie 1:17:43, pismo Urzędu Miejskiego w K.k.148-154, pism ZUS Oddział w O. z dnia 28 października 2013r., pismo Urzędu Skarbowego w K.k.136).

Do chwili zatrudnienia pozwanego należności podatkowe były płacone przelewem, a po zatrudnieniu pozwanego nie były płacone wcale chociaż pozwany otrzymywał na ich zapłacenie czeki na pobranie pieniędzy w banku (d. zeznania świadka I. S. z dnia 18 listopada 2013r str. 157, nagranie 00:26:31).

Korespondencja dla powoda kierowana była zarówno na adres firmy jak i na adres domowy powoda. Korespondencję, która przychodziła na adres domowy powód przynosił do firmy i przekazywał pozwanemu, który wówczas oświadczał, że idzie to załatwić albo, że zostało to już zapłacone (d. zeznania świadka I. S. z dnia 18 listopada 2013r. nagranie 00:48:51, zeznania powoda z dnia 21 października 2013r. nagranie 00:20:09, 00:39:10- 00:41:41).

Powód został zaproszony na wesele swojego pracownika M. B., którego znał od dziecka i z tej okazji zamierzał podarować mu w prezencie kwotę 25.000 zł na organizację wesela. Kwotę tę M. B. miał otrzymać od pozwanego, któremu powód ją przekazał. Pozwany zaprosił wówczas M. B. do siebie do domu i oświadczył, że chce pożyczyć od niego te pieniądze i odda mu je w ratach jeszcze przed weselem. Ostatecznie M. B. otrzymał od pozwanego w ratach tylko kwotę 15.000 zł z czego część otrzymał już po weselu. Powód dopiero później dowiedział się o tym fakcie od ojca M. B. a następnie od niego samego (d. zeznania świadka M. B. z dnia 30 września 2013r. k.115, nagranie 00:02:20 - 00:19:34, zeznania powoda z dnia 21 października 2013r. k141, nagranie 00:30:34.).

W związku utratą zaufania powoda do pozwanego co miało miejsce w związku z informacją uzyskaną w czasie pobytu powoda w szpitalu o braku regulowania przez pozwanego należności publicznoprawnych oraz stwierdzeniem kolejnych nieprawidłowościami w pracy pozwanego powód z dniem 19 lipca 2007 r. rozwiązał z pozwanym umowę o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 § 1 pkt. k.p. Po odwołaniu pozwanego do sądu pracy umowa o pracę została ostatecznie rozwiązana za porozumieniem stron na mocy zawartej ugody sadowej (d. zeznania powoda z dnia 21 października 2013r. nagranie 00:13;15, rozwiązanie umowy o pracę z dnia 18 lipca 2007r., świadectwa pracy k. 29).

Po zwolnieniu pozwanego z pracy powód zatrudnił I. S. zlecając mu przejrzanie dokumentacji księgowej za okres zatrudnienia pozwanego w związku z napływającymi monitami o zapłacenie zaległości podatkowych bądź od dostawców lub odbiorców usług budowlanych. Wyżej wymieniony stwierdził szereg uchybień w pracy pozwanego a powód o nieprawidłowościach zawiadomił prokuraturę (d. zeznania świadka I. S. z dnia 18 listopada 2013r. nagranie 00:08:56, zeznania powoda z dnia 21 października 2013r. nagranie 00:13;15).

W firmie powoda księgowość prowadzona była w programie komputerowym, który funkcjonował przez cały okres zatrudnienia pozwanego i nie był zmieniany Nie prowadzono kasy w firmie a powód mógł podjąć taką decyzję. Funkcję kasy pełnił sam powód więc wpłaty i wypłaty księgowano na koncie rozrachunkowym właściciela o numerze 250-001(d. zeznania pozwanego protokół rozprawy z dnia 9 grudnia 2013r. nagranie 00: 10:03, firmy (d. opinia biegłego z zakresu rachunkowości k.172).

Pozwany miał założone konto osobiste w firmie o numerze 234-001, które służyło jego rozliczeniom z firmą. Pobrane przez pozwanego kwoty pieniężne w gotówce na podstawie dowodów KP i wystawionych faktur nie zostały

zaksięgowane na jego koncie rozliczeniowym z firmą. Zapłata gotówki za faktury i dowody KP stanowiące załączniki do pozwu została zaksięgowana na koncie rozrachunków z właścicielem. Również dokumenty KP nie znajdują odniesienia w zapisach na koncie rozrachunkowym pozwanego. Księgowanie wpłat gotówki na konto rozrachunków z właścicielem wskazuje, że transakcje zostały rozliczone w księgach rachunkowych firmy. Brak jest jednak dowodów KP podpisanych przez właściciela, którymi potwierdziłby otrzymanie gotówki od pozwanego. Nie istnieją wobec tego dowody przekazania pobranych przez pozwanego kwot pieniężnych właścicielowi firmy – powodowi (d. opinia biegłego z zakresu rachunkowości k.172 akt str.6-9 opinii, zeznania biegłego protokół rozprawy z dnia 24 lutego 2014r. nagranie 00:05:36 – 00:10:19, zapisy na koncie 234-001 pozwanego k 29).

Prawomocnym wyrokiem Sadu Rejonowego w Kaliszu z dnia 7 lutego 2011r. wydanym w sprawie o sygn.. akt II K104/10 zmienionym wyrokiem Sadu Okręgowego w Kaliszu z dnia 20 grudnia 2011r. pozwany został uznany za winnego tego, iż w okresie od 27 lutego do dnia 18 kwietnia 2007r. działając w sposób opisany we wyroku dokonał przywłaszczenia na szkodę powoda kwoty 143.986,86 zł i za to wymierzono mu karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres czterech lat tytułem próby. Jednocześnie pozwany został zobowiązany do naprawienia szkody poprzez uiszczenie kwoty 143.986,86 zł na rzecz powoda w terminie dwóch lat od uprawomocnienia się wyroku (d. wyrok Sadu Rejonowego w Kaliszu z dnia 7 lutego 2011r. z uzasadnieniem k. 29 akt).

Pierwotnie Sad Rejonowy w Kaliszu przypisał pozwanemu przywłaszczenie na szkodę powoda kwoty 184.137,16 zł jednakże na skutek kontroli instancyjnej Sad Okręgowy w Kaliszu wyeliminował z opisu czynów zdarzenia, które miały miejsce przed 1 stycznia 2004r. z uwagi na to, że wykroczyły one poza zakres oskarżenia i z urzędu skorygował wyrok sądu I instancji obniżając kwotę przywłaszczenia o 40. 150,30 zł tj, do kwoty 143.986,86 zł i do tej kwoty obniżył zobowiązanie naprawienia szkody (d. wyrok Sadu Okręgowego w Kaliszu z dnia 20 grudnia 2011r. wydany w sprawie o sygn. akt IV Ka 160/11z uzasadnieniem k. 29).

W okresie pracy u powoda pozwany wystawiał bez zgody powoda faktury gotówkowe oraz dowody KP, na podstawie których to dokumentów pobrał od kontrahentów firmy powoda oprócz kwoty 143.986,86 zł stwierdzonej wyrokiem karnym pieniądze w łącznej kwocie 189.356,72 zł z których nie rozliczył się z powodem (d. faktury i dowody KP stanowiące załączniki do pozwu, zeznania powoda z dnia 21 października 2013r. k.140, nagranie 00:06:18).

Pismem z dnia 10 września 2012r.zatytułowanym przesądowe wezwanie do zapłaty powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 14 dni od daty doręczenia przedmiotowego wezwania kwoty 230.898,82 zł wraz z odsetkami liczonymi od daty pobrania przez pozwanego poszczególnych kwot zgodnie z podanym w tym piśmie zestawieniem wystawionych przez pozwanego faktur i dowodów KP. Przedmiotowe pismo pozwany otrzymał w dniu 12 września 2012r. (d. przesądowe wezwanie do zapłaty k. 29).

Obecnie pozwany nigdzie nie pracuje. Jest zarejestrowany jako bezrobotny i pozostaje na utrzymaniu żony, która zarabia 1600 zł netto miesięcznie. Po wypadku samochodowym w dniu 18 kwietnia 2014r. pozostaje na zwolnieniu lekarskim (d. zeznania pozwanego z dnia 12 maja 2014r. k. 22 v, nagranie 00:27:21).

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, które nie budziły wątpliwości. Sad odmówił wiarygodności twierdzeniom pozwanego, iż powód przekazywał mu drobne kwoty dla M. B., które następnie pozwany przekazywał M. B.. Gdyby rzeczywiście było tak jak twierdzi pozwany to niewątpliwie sam powiedziałby o tym M. B. zamiast prosić go o pożyczkę. Poza tym zeznania pozwanego pozostają w sprzeczności z zeznaniami powoda, który podał, że przekazał pieniądze dla M. B. pozwanemu a ten powinien wiedzieć w jaki sposób należy je zaksięgować. Niewiarygodne są również twierdzenia pozwanego, że nie wyrzucał korespondencji do kosza do zapłaty wobec jednoznacznych twierdzeń świadków i powoda w tym zakresie. Również zeznania pozwanego, że rozliczał się z powodem z pieniędzy pobranych na podstawie faktur bez otrzymywania dowodów KP a tylko okresowo było sporządzane rozliczenie na podstawie dowodów KP nie są w ocenie sądu wiarygodne. Pozwany z racji zajmowanego stanowiska doskonale wiedział jak powinno wyglądać prawidłowe rozliczenie z powodem. Sad nie dał wiary zeznaniom powoda, iż nie miał on zaufania do pozwanego od samego początku, gdyż przeczą temu zgodne zeznania świadków – córek powoda.

Jeżeli chodzi o pismo pozwanego z dnia 8 maja 2014r. to podlegało ono zwrotowi jako złożone z naruszeniem art. 207 §3 k.p.c. Natomiast wniosek strony pozwanej o ponowne uzupełniające przesłuchanie biegłego nie został uwzględniony gdyż w ocenie sądu zmierzał jedynie do przedłużenia postępowania. Biegły w pisemnej opinii uzupełniającej z dnia 7 kwietnia 2014r. ustosunkował się do zarzutów zgłoszonych przez pozwanego do opinii sąd też nie zachodziła potrzeba ponownego uzupełniającego przesłuchania biegłego na rozprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z mocy art.11 k.p.c. ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Sąd związany jest ustaleniami prawomocnego wyroku skazującego pracownika za popełnione przestępstwo w postępowaniu cywilnym, a skazanie za przestępstwo umyślne wyłącza możliwość ustalenia, że sprawca działał nieumyślnie.

Z utrwalonego już orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika że prawomocne skazanie za sprzeniewierzenie powierzonych pieniędzy wiąże co do wysokości przywłaszczonej kwoty, ale nie zwalnia sądu cywilnego (pracy) z ustalenia (oceny), w jakiej wysokości szkoda została wyrządzona przestępstwem (za którą sprawca ponosi odpowiedzialność cywilną).

Poczynione w sprawie ustalenia pozwalają na przyjęcie, że pozwany oprócz kwoty przypisanej mu we wyroku skazującym pobrał gotówkę na podstawie wystawionych przez siebie faktur i dowodów KP stanowiących załączniki do pozwu i nie przekazał tych pieniędzy powodowi jako właścicielowi firmy (...).

Pozwany przyznał, że na podstawie wystawionych faktur gotówkowych pobrał pieniądze od kontrahentów firmy powoda. Twierdził jednak, iż z tych pieniędzy rozliczył się z powodem. Twierdzenia powyższe nie znajdują potwierdzenia ani w zeznaniach powoda ani w opinii biegłego z zakresu rachunkowości, z której wynika, że nie istnieją dokumenty - dowody przekazania pobranych przez pozwanego kwot pieniężnych powodowi jako właścicielowi firmy.

Jak wynika z opinii biegłego wszystkie faktury sprzedaży gotówkowej załączone do pozwu zostały zaksięgowane na kontach rozrachunków z klientami(lub sumarycznym koncie klientów jednorazowych) na koncie przychodów ze sprzedaży oraz na koncie rozrachunków publiczno-prawnych z tytułu podatku VAT należnego. Następnie kwoty równe wpłaconej gotówce zaksięgowano na koncie rozrachunkowym właściciela pod nr.,250-001”o nazwie „rozliczenia gotówkowe z kontrahentami”. Rozrachunki z pozwanym nie wchodziły w te rozliczenia. Oznacza to, że pozwany księgując wpłaty gotówki pobranej od kontrahentów nie odniósł nigdzie więcej owych kwot. Nie istnieją również dokumenty przekazania gotówki właścicielowi ponieważ kwoty te od razu księgowano na rozrachunki z właścicielem. Podobnie było z załączonymi do pozwu dowodami KP. Również te dokumenty potwierdzające operacje gotówkowe nie znajdują odniesienia w zapisach na kontach rozrachunkowych pozwanego. Biegły podkreślił, że opisane wyżej księgowanie wpłat gotówki na konto rozrachunków z właścicielem wskazuje, iż owe transakcje zostały rozliczone w księgach rachunkowych firmy (...). Brak jest jednak dowodów PK podpisanych przez właściciela, którymi potwierdziłby on otrzymanie gotówki od pozwanego.

Powyższe czyni wiarygodnym twierdzenie powoda, iż nie otrzymał od pozwanego pieniędzy pobranych przez pozwanego od klientów w łącznej kwocie 189.356,72 zł na podstawie dokumentów stanowiących załączniki do pozwu.

Skoro pozwany przywłaszczył sobie kwotę 143.986,86 zł w okresie od 27 lutego do dnia 18 kwietnia 2007r. to również w drodze domniemania faktycznego z art. 231 k.p.c. można przyjąć, iż przywłaszczył sobie również kwoty pobrane od kontrahentów zarówno na podstawie wcześniej wystawionych dokumentów jak i dokumentów później przez niego wystawionych ale nie objętych zakresem oskarżenia w sprawie karnej. Mechanizm postępowania pozwanego opisany przez biegłego w sprawie karnej pokrywa się z opisany przez biegłego w przedmiotowej sprawie. Pozwany pobierał pieniądze od kontrahentów i nie ewidencjonował ich na swoim koncie osobistym służącym rozliczeniom z firmą powoda tylko od razu na koncie rozrachunkowym właściciela. Tymczasem jak wynika z ustnej opinii biegłego pozwany

powinien w pierwszej kolejności zaksięgować pobrane kwoty pieniężne na swoim koncie rozrachunkowym a następnie w momencie przekazania ich właścicielowi zaksięgować je na jego koncie.

Pracownik ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 122 k.p. wówczas, gdy pracodawca udowodni okoliczności uzasadniające tę odpowiedzialność tj. naruszenie obowiązków pracowniczych, winę umyślną pracownika, wysokość rzeczywistej szkody oraz normalny związek przyczynowy między zachowaniem pracownika a powstałą szkodą. Naruszenie obowiązków zachodzi wtedy, gdy pracownik działa sprzecznie z ciążącym na nim obowiązkiem lub gdy nie podejmuje działania mimo, że powinien to uczynić. W przypadku pozwanego naruszenie obowiązków w związku z zajmowanym stanowiskiem nie może budzić wątpliwości, gdyż oczywiste jest że z pobranych pieniędzy powinien się rozliczyć z powodem, czego nie uczynił. Nie ulega też wątpliwości, że wyrządził szkodę z winy umyślnej. Skoro zatem w przedmiotowej sprawie wszystkie przesłanki odpowiedzialności materialnej z art. 122 k.p. zostały spełnione stąd też powództwo podlegało uwzględnieniu.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 381 k.c. w związku z art. 3000 k.p. przyjmując, iż powód może żądać odsetek od kwoty zagarniętej przez dłużnika od daty wyrządzenia szkody w myśl uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r. III PZP 18/70 (OSNC 1971/1/5) mającej moc zasady prawnej. Dłużnik zagarniający pieniądze wie, że należą one do kogo innego i że nie powinny być w jego posiadaniu. Z istoty więc zagarnięcia pieniędzy wynika, że sprawca zagarnięcia jest w zwłoce już od dnia popełnienia przestępstwa i że nie zachodzi potrzeba wezwania go do ich zwrotu, aby uczynić mu skuteczny zarzut, że opóźnia się ze spełnieniem świadczenia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty sądowe składają się opłata sądowa od pozwu w kwocie 9.968 zł, oraz koszty opinii sporządzonej przez biegłego w kwocie 1.678,25 zł. Na podstawie art. 102 k.p.c sąd odstąpił od obciążenia pozwanego całymi kosztami sądowymi uznając, iż ze względu na to, że pozwany jest bezrobotny i w ostatnim czasie uległ wypadkowi samochodowemu jest on w stanie ponieść jedynie połowę tych kosztów.

O kosztach zastępstwa procesowego należnych stronie powodowej oraz kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu orzeczono na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz.461).